

Cărarea din lumea lumilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Dacă-mi intri-n visuri, vino pe-o cărare
adâncită-n umbra arborilor-gând
ce-au atras din ceruri stropii de iertare
și-au crescut în tihnă, liniști ascultând.

Arborii aceia se înalță falnic
peste amintirea zilelor ce-au vrut
să-și transforme zorii în torent năvalnic
și să se întoarcă într-un alt trecut.

Vei vedea izvoare, vei simți mireasma
florilor de Lună-n vis de asfințit
care-și poartă-n lumea lumilor fantasma,
înșirând, molatic, pași prin infinit.

Dacă, pe cărare, e-o lumină verde,
urmărește-i cântul ce te va-ndruma
către-o amintire care să-ți dezmierde
gândul ce te poartă pe cărarea mea.

Dincolo de arbori, este o răscruce
unde te așteaptă, sub un felinar,
dorul dintr-o lume care poate-aduce
bucuria-n ochii gândului hoinar.